

РЕШЕНИЕ

№ 4725

гр. София, 31.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в публично заседание на 26.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **1113** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК вр. със Закона за общинската собственост /ЗОБС/.

Образувано е по жалба на Б. Ц. Т. от [населено място] срещу мълчалив отказ на Кмета на Столична община да се произнесе по негова молба от 10.01.2011г. с искане за пренастаняване в друго общинско жилище като са изложени данни, че има такава подходящо.

По изложените в жалбата доводи –се иска да бъде отменен мълчаливия отказ и да се задължи ответникът да се произнесе по искането като съответно уважи същото. В съдебно заседание лицето допълва, че жилището не е годно за живеене.

Ответникът не се представлява и не изразява становище по делото.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Не е спорно, че със заповед от 30.04.2009г. жалбоподателят е настанен заедно с членовете на домакинството му /съпруга и двама сина/ в общинска къща на [улица], II-ри етаж като му е предоставено за ползване две самостоятелни стаи и обща кухня и сервизни помещения.

С молбата от 10.01.2011г. за пренастаняване като мотив Т. изтъква съображението, че е в тежко здравословно състояние, което не му позволява да изкачва стълбите до наеманото жилище на втория етаж. Видно от ЕР 0350/027 от 0702.2008г. лицето е с 94% тр.неработоспособност като водещото заболяване е артроза на тазобедрената става. Има и експертно решение за 86% трудова неработоспособност на сина А. Б. Т..

По молбата няма произнасяне в срок и на 11.02.2011г. е депозирана жалба против мълчаливия отказ, който е индивидуален административен акт /ИАА/, доколкото неблагоприятно засяга права на адреса си и по аргумент на противното от това, че заповедта за прекратяване на наемното правоотношение е ИАА.

На 08.03.2011г. Кметът на района е изпратил писмо до жалбоподателя, че към момента няма свободно жилище, както и се сочи, че другата общинска наемателка, която е създавала проблеми на семейството на Т. –е настанена в дом за възрастни хора.

Следва да се има предвид, че преди искането за пренастаняване от 10.01.2011г. съпругата на Т. е депозирала предходна молба от 26.07.2010г. отново за пренастаняване, като с писмо от 31.08.2010г. е отговорено по същия начин- няма свободен жилищен фонд. Преди този момент през 2009г.- с писмо от 06.02.2009г. е посочена хронологията на настаняване на семейството в общинското жилище- а именно, че преди съответната къща /етаж 2/ е било предложено жилище в кв.Б., което семейството е отказало по съображения за отдалеченост.

По делото е представена и последната заповед във връзка с правоотношенията между страните- заповед №РД-4805-6 от 19.03.2011г. на Кмета на района, с което се отменя заповедта за настаняване №РД 0904-8 от 30.04.2009г., поради неплащане на наема и неподдържане на жилището в добър вид. Няма данни Т. да е получил заповедта, доколкото на „получих“ с дата 22.03.2011г.-не е ясно чий е подписът, като и в с.з.на 01.06.2011г. лицето заявява, че не обитава жилището, поради лоши условия, а не защото е отстранено.

Следователно съдът констатира следното:

Прекратяването на наемното правоотношение, поради неплащане на наем се извършва със заповед за прекратяване, поради новонастъпилите след настаняването правопогасителни юридически факти. Заповедта за прекратяване е нов, последващ по отношение на заповедта за настаняване –индивидуален административен акт. Първата заповед е породила валидно наемно правоотношение и пътят за прекратяването му е с нова заповед за прекратяване, а не със заповед, с която се отменя заповедта за настаняване. Тази втора заповед няма данни да е връчена надлежно, за да е влязла в сила и съдът съответно да съобрази.

Факт е, че има искане за пренастаняване, по което ответникът не се е произнесъл в срок, както и след срока в писмото изнася мотивите за неудовлетворяване на искането. Тези мотиви нямат нищо общо със съображенията на молителя за пренастаняване, които са свързани с тежко двигателно заболяване на същия и невъзможност да ползва пълноценно жилището, доколкото не може да изкачва стълбите до втория етаж, където е настанен.

С оглед всичко изложено- съдът намира мълчаливият отказ за незаконосъобразен. Ответникът е този, върху който лежи доказателствената тежест и същият визирайки като основен мотив липсата на жилищен фонд –е следвало да ангажира доказателства за твърдението си, което не е направено по делото. Следователно искането е основателно и следва да се уважи, поради което да се върне преписката, въпреки очевидното нежелание на администрацията на ответника да се занимава с молбите на семейство Т. и кардиналния според тях изход –да отменят заповедта за настаняване.

С оглед изхода от спора следва да се осъди ответника да заплати 10лв.д.т. невнесена първоначално.

Водим съдът

РЕШИ:

По жалба на Б. Ц. Т. от [населено място]

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕН мълчалив отказ на Кмета на Столична община да се произнесе по негова молба от 10.01.2011г. с искане за пренастаняване в друго общинско жилище.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на ответника.

ОСЪЖДА ответника да заплати на АССГ 10лв. д.т.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис.

Съдия: